

mijmering / rechtlijnig

Ken je dat, dat je zo maar wat voor je uit zit te staren en je niet echt bewust bent van wat er om je heen gebeurt? In de veelheid van beelden en

beweging en het rumoer van de omgeving vraagt op zo'n moment niets speciaals je aandacht en laat je je geest als het ware even los. Maar soms plopt er ineens toch iets in je bewustzijn op. Zo zag ik van de week, zittend op een bankje in de binnenstad van Eindhoven, hoe ongelooflijk recht alle gebouwen zijn.

Alle hoge woon- en kantoortorens, en dat zijn er in Eindhoven tegenwoordig veel, staan volkomen in lijn met hun buurgebouwen. Alle van-laag-naar-hoog-lijnen kloppen, hoeken lopen evenwijdig, hoe hoog ook, geen enkele afwijking ontsiert het beeld van rechtheid. Het zal wel normaal zijn, en uit mijn verwondering zal onwetendheid spreken, maar mij verbaast dat hogelijk. Hoe krijgen 'ze' dat voor elkaar! Het bereiken van het hoogste punt is aanleiding voor een feestje, over het feit dat gebouwen vele tientallen meters loodrecht staan - voor het oog op de centimeter nauwkeurig - en alle hoeken en lijnen ten opzichte van elkaar in evenwicht zijn, hoor ik nooit iets. Er zijn architecten die hun gebouwen een twist geven, maar trek je een lijn door het midden, dan kom je tot hetzelfde resultaat: kaarsrecht! In het klein zie ik hetzelfde. Mijn raamkozijn boven loopt evenwijdig aan de buitenmuur van het huis van de overbuurman, dat weer helemaal in lijn is met de gebouwen die daarachter staan. Mijn fascinatie heeft iets te maken met verhoudingen. Rechte lijnen geven rust. Zelf heb ik de neiging om alles wat los ligt recht te leggen, bestek, pennen, leesbrillen.

Maar recht is ook een beetje saai, mijn fantasie wordt er niet door geprikkeld. Recht is functioneel maar braaf. Hoewel ik rechtheid kan waarderen, is ze niet mijn favoriete pad. Een bocht, een rare hoek, een onder- of tussendoortje, een overheentje, iets zwierigs, iets onverwachts ... een beetje schwing ... Recht mag. Behalve in de leer!